

τες ἐπίστασθε, οὐ μόνον τὰ μεγάλα, ἀλλὰ καὶ τὰ μικρὰ πειρώμενον [ἐμεῖς] αἰετὶ ἀπὸ θεῶν ὀρμασθαι. Τέλος, ἔφη, τί δεῖ λέγειν ἔτι; Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν τοὺς ἄνδρας ἐλόμενοι καὶ ἀνκλαθόντες, καὶ τᾶλλα παρασκευασάμενοι, ἵτε εἰς Μήδους· ἐγὼ δ' ἐπικνελῶν πρὸς τὸν πατέρα πρόειμι δὴ⁵¹⁶, ὅπως τὰ τῶν πολεμίων ὡς τάχις μαθὼν, οἷά ἐστι, παρασκευάσω ὑμῖν, ὅτι ἂν δύνωμαι, ὅπως ὡς κάλλιστα σὺν θεῷ ἀγωνιζώμεθα ». Οἱ μὲν δὴ ταῦτα ἔπραττον.

BIBLION Η'. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Τὰ ἔσχατα Κύρου, καὶ δημηγορία πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας.

Οὕτω δὴ τοῦ αἰῶνος προκεχωρηκότος⁵¹⁷, μάλα δὴ πρεσβύτης ὢν ὁ Κύρος, ἀφικνεῖται εἰς Πέρσας τὸ ἑβδομον⁵¹⁸ ἐπὶ τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς. Καὶ ὁ μὲν πατήρ καὶ ἡ μήτηρ, πάλαι δὴ, ὥσπερ εἰκός, ἐτετελευτήκεισαν⁵¹⁹ αὐτῷ. Ὁ δὲ Κύρος ἐλθὼν ἔθυσε τὰ νομιζόμενα⁵²⁰ ἱερά, καὶ τοῦ χοροῦ ἡγήσατο Πέρσαις⁵²¹ κατὰ τὰ πάτρια, καὶ τὰ δῶρα πᾶσι διέδωκεν, ὥσπερ εἰώθει.

Κοιμηθεῖς δ' ἐν τῷ βασιλείῳ⁵²², ὄναρ εἶδε τοιόνδε· ἔδοξεν αὐτῷ προσελθὼν κρείττων τις ἢ κατ' ἀνθρώπον⁵²³, εἰπεῖν⁵²⁴. Συσκευάζου, ὦ Κύρε· ἤδη γὰρ εἰς θεοὺς ἅπει. Ταῦτο δὲ ἰδὼν τὸ ὄναρ, ἐξηγέρθη, καὶ σχεδὸν ἐδόκει εἰδέναι, ὅτι τοῦ βίου ἡ τελευτὴ παρῆι.

Εὐθύς οὖν, λαθὼν ἱερεῖα ἔθυσε Διὶ τε πατρὶω καὶ Ἡλίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐπὶ τῶν ἄκρων⁵²⁵ ὡς Πέρσαι θύουσιν, ὧδε ἐπευχόμενος· Ζεῦ πατρῶε, καὶ Ἡλίε, καὶ πάντες θεοί, δέχεσθε τάδε, καὶ τελεστήρια⁵²⁶ πολλῶν καὶ καλῶν πράξεων, καὶ χαριστήρια, ὅτι ἐσημνήατέ μοι καὶ ἐν ἱεροῖς⁵²⁷ καὶ ἐν οὐρανίοις σημείοις καὶ ἐν οἰωνοῖς καὶ ἐν φήμαις⁵²⁸, ἃ τ' ἐχρῆν ποιεῖν καὶ ἃ οὐκ ἐχρῆν. Πολλὴ δ' ὑμῖν χάρις⁵²⁹, ὅτι καὶ ἐρίγωνσκον τὴν ὑμετέραν ἐπιμέλειαν, καὶ οὐδὲ πώποτε ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις ὑπὲρ ἀνθρώπον ἐφρόνησα. Αἰτούμαι δ' ὑμᾶς, δοῦναι καὶ νῦν παισὶ μὲν καὶ γυναίκεῖ καὶ φίλοις καὶ πατρίδι εὐδαιμονίαν· ἐμοὶ δὲ, οἷόν περ αἰῶνα⁵³⁰ δεδῶκατε τοιαύτην καὶ τελευτὴν δοῦναι.

Ὁ μὲν δὴ ταῦτα ποιήσας, καὶ οἰκαδὲ ἀπελθὼν, ἔδοξεν⁵³¹ ἀναπαύσασθαι, καὶ κατεκλίθη. Ἐπεὶ δὲ ὥρα ἦν, οἱ τεταγμένοι⁵³² προσιόντες λούσασθαι αὐτὸν ἐκέλευον. Ὁ δ' ἔλεγεν, ὅτι ἡδέως ἀναπαύοιτο⁵³³. Οἱ δ' αὖ τεταγμένοι, ἐπεὶ ὥρα ἦν, δεῖπνον παρετίθεσαν· τῷ δὲ ἡ ψυχὴ σίτον μὲν οὐ προσίετο⁵³³, διψῆν δ' ἔδοκει, καὶ ἔπιεν ἡδέως.

516) Αὐτοὺς μὲν ἰδίᾳ ἀπέπεμψεν, αὐτὸς δὲ πάλιν μόνος ἀπῆλθε πρὸς τοὺς Μήδους.

517) Τὸ τεμάχιον τοῦτο λαμβάνεται ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ συγγραμματος. 518) Ἑβδομον φερόν. 519) Ἰππερσυντελικός, εἶχον ἀποθάναι. 520) Τὰ κατὰ τὰ ἔθιμα. 521) Ὡδήγησε τὸν ἱερὸν χορὸν παρὰ τοῖς Πέρσαις. Τὸ ἡγοῦμαι μετὰ γενικῆς ἐκ γ' καὶ δοτικῆς ἐκ δ'. σημαίνει τὸ ὡδήγῶ. 522) Εἰς τὸ ἀνάκτορον. 523) Ἀνθρώπου. 524) Αἱ ὀνομαστικαὶ τίς προσελθὼν εἶναι ὑποκείμενα τοῦ ἔδοξε, καὶ ὅχι τοῦ ἀπαρεμφάτου. 525) Τῶν κορυφῶν, διότι οἱ Πέρσαι ναοὺς δὲν εἶχον, ἀλλ' ἐπεκαλοῦντο τοὺς θεοὺς ἐπὶ τῶν ὀρέων. 526) Εὐχαριστήρια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν. 527) Διὰ τῶν σπλιγγων τῶν θυμαίων, διὰ τῶν ὁποίων ὑπετίθετο ὅτι μαντεύεται τὸ μέλλον. 528) Ἄλλος τρόπος μαντείας ἦτον οἰωνοί, ἢ ἡ περὶ τῶν πτηνῶν. Καὶ ψῆμαι ἀπροσδοκήτως προσπίπτουσαι εἰς τὴν ἀκοὴν ἐθιμοῦντο ὡς ἐκφοκας τῆς Ζεῦς βουλῆς.

529) Ἐπτο. 530) Χρόνον τοῦ βίου. 531) Ἀπεφάσισε. 532) Οἱ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένοι ὑπηρέται. 533) Ὡς παρ' ἡμῖν ἡ ψυχὴ τοῦ δὲν ἔθελε φαγῆ.